

CLARINET

PERIÒDIC INDEPENDENT — I DECENT PER LA JOVENT

UN MONUMENT A D.ª SOCORRO (I.A TRÀGICA)

—Miri Sr. Alcalde de Sant Daniel: si no fem un monument a Do-
nya Socorro, passarem un ridícul.

—Però és molt gros, això d'un monument!

—Més gros és lo que va fer ella!

10 Cts.

De l'Ajuntament

Sessió del 1.er de gener de 1918

Per Cap d'any, el nostre flamant i inconse-
qüent Ajuntament, celebrà sessió per a «fer»
alcalde.

La sessió havia despertat interès perquè la
alcalde s'havia d'elegir per els vots dels regi-
dors i per consegüent, seria *alcade popular*.

Amb això s'explica que a les 9 d'aquell mati
ja hi havia la colla de joves mauro-jaumins (que
tanta fressa volen moure desde fa uns quants
dies) que rondaven per la Plaça del Vi prebant
pitos.

A tres quarts de deu, arribà la família Llam-
baies.

A dos quarts d'onze, foren trets alguns joves
nacionalistes que'n la sala de sessions hi havia.

Més tard, arribaren concellers i nombrós
públic.

A les onze en punt entra en *Vizcaino*. A la
seva arribada s'obren de bat a bat les portes del
bestíbul i del saló. Darrera el cèlebre apoteca-
ri, entra la moxiganga *mauro-jaumina*. Tornen a
tancar-se les portes de la sala i el públic s'ha de
esperar a n'el bestíbul.

En *Xen pitit* i el noi *Bartrina* que havien ba-
dat i no pogueren entrar, son acompanyats: er
en *Vizcaino* al despatx de l'alcalde i per aquest
lloc entren al saló. (Amb tot i això en el saló hi
faltava gent per a ser ple. (Els maurins son
tretze i els jaumins 1 i mitj; total 14 i mitj).

Passa un quart; passa mitja hora i res... Per
fi! Eren vora tres quarts de dotze quant s'oï un
abalot de *bibas* i aplaudiments. S'obren les portes
i una veu diu: «Audiencia pública!» Els mono-
cipals tot posant-se a la porta diuen que's vagi
entrant de un a un, però el públic es tira al saló
deixant les penxes dels *mono-cipis* com una pansa.

Lo primer que vegem, és En Frederic al
seient presidencial.

En aquell moment en Llambaies gran surt
del saló i oïm que diu llepant-se'ls vigotis de con-
tent: «Que m'agrada: és En Bassols l'alcalde.
Quin codillo pels de la ceba!»

El President diu: *Va a procederse a la elecció
de la primera tenencia*.

L'escrutini dona'l següent resultat: Noguera,
11 vots; Coll, 10.

El coro dels *estrangulats* aplaudeix i criden
bibas.

Mossèn Plantilla fa lo mateix i un del públic
li diu que'ls capellans no han de fer manifesta-

cions polítiques al públic i menos a favor de la
aleació mauro-jaumina-republicana-lliberal.

Mossèn Plantilla diu que ell és un ciutadà
com els demés.

Nosoltres ho duptem.

En Bassols:

—*Va a procederse a la elecció de la 2.ª tenencia*.

Surt En *Vizcaino* per 11 vots, contra 10 de
En Canal.

Cal fer constar que En Bassols al nomenar a
l'apotecari no pronuncià mai el segon apellido;
en cavni els noms d'En Canal, si.

Al esser elegit En *Vizcaino* hi ha un escàn-
dol colossal. Tot lo d'En Segrera és colossal, in-
clus el seu doctorat.

El coro brama i crida, el reste del públic riu
i's diverteix.

La tercera *tenencia* la guanya En Cerezo per
els mateixos vots dels seus *amics*.

La moxiganga torna abolotar-se. Mn. Planti-
lla s'entusiasma.

Un hom del públic s'estranya que un capellà
s'alegri pel triomf d'un republicà i diu al seu veï:

—Qué fa aquell capellà?

--Es carli.

—Ah! Dispensi.

El *fiero* ganiveter insulta a un catalanista.
S'arma la de Sant Quintín, fins que'l gavineter
amenança anar a vestir-se de *caloyo* per no haver-
ne de matar cap...

S'elegeixen els síndics i surten amb la forma
acostumada l'Auguet i En Laporta.

El coro dels reventats reproduëix els *bibas*.

En Bassols s'aixeca per a parlar (espectació).

Señores concejales: (el coro: molt bé).

«Esta es la quinta vez que ocupo este sillón
presidencial. (En *Xeu pitit*: con mucho acierto.
Rialles. En Bassols se pertorba) pero nunca lo ha-
bía ocupado con la satisfacción de ahora, pues-
to que las otras veces lo ocupaba nombrado por
R. O. y hoy lo ocupo porque vuestros votos me
han llevado a el. (El coro: molt bé). Se me ha
tachado a mi y se me ha querido presentar como
enemigo de Cataluña y voy a demostraros como
eso es completamente falso. (*Bravos* en el coro).

Nada más os citaré las veces que he demos-
trado con hechos mi amor a Cataluña (una veu:
mai!). Siempre que se ha tratado de Autonomía
municipal, mis votos han sido favorables (més
bravos). Cuando se presentó la instancia pidiendo
la colocación de la bandera catalana en la fa-
chada, uní mi voto a la mayoría. (Varis del pú-
blic. I lo de l'Asamblea?). Cuando se ha tratado
de honrar a ilustres catalanes, nunca ha faltado

mi voto y mi colaboración. No hace mucho lo demostré con motivo del fallecimiento del ilustre y esclarecido catalán D. JOSÉ Prat de la Riba... (Grans rialles. Escàndol indiscriptible. Veus: Enric se deia, talós; vols alabar-lo, i no sabs com se diu? El coro, calla). Se me ha dicho con mala forma y se me ha insultado porque siempre hablaba el idioma español (?) y no hablaba el catalán y se me ha exigido que lo hablara. Pues bien: (espectació) hablaba el español (?) porque así comprendía que todo el mundo me entendía, pero de hoy en adelante siempre hablaré el catalán. (El coro: Muy bien. Un catalanista: Ja hem guanyat!). He dicho.

En 360, pren la paraula. Diu quatre xavacanades que val més no citarles; s'embolica amb un espinós assumpte; i vol convencer als d'enfront diguent que tots han d'esser amics.

Després parla En Noguera; En Cerezo i altres de la *aleación* inclús En Vizcaino que diverti un poquet al públic.

En Coll diu un discurs llarguet contestant a En pobre Bassols i a l'infeliç Font. S'alegra de que aquell parli el català i diu que si be apar el Sr. Bassols ens vingui amb aires de renovació, no ho creu puix un dels companys que han votat a dit Sr. a vingut a parlar de cert assumpte amb el que's veu l'Ajuntament vol seguir amb la mala administració.

Els que senten l'amor per Catalunya no hi posen *distingos*. (Un catalanista: Molt bé. En Llambaies, calla. El coro comença a xiular amb pitos. Uns altres aplaudeixen. Gran escàndol. Un del públic diu al coro dels reventats que ja n'hi ha prou. Mn. Plantilla diu: «heu de rosegat ferro». Un catalanista's gira diguent: si no fos capellà el nas li rosegaria. El president toca la campana i diu: *A la más pequeña...*—gran abalot—dic, a la més petita interrupció del públic, me veuré obligat a fer *desalojar* el local).

En Coll segueix: No faig cas de l'hostilitat del públic. Parla d'administració i pega cops de puny al pupitre. (Torna l'escàndol. Una part del públic increpa a l'altre. El noi Bartrina, president del *coro*, insulta a un del públic. Aquest el desafia i En Bartrina queda groc com un llobí pelat. Al cap d'uns moments sembla que vol donar explicacions i l'engeguen al carai. En Bartrina s'en va cua-baix).

En Monsalvatje parla diguent algunes coses sobre lo que farà la minoria regionalista i el criteri d'aquesta sobre En Bassols.

En Laporta parla cridant, i amb una èmpenta potentia: Srs.—diu—saludo al Consistori;

als regidors vells i als nous amb qui haig de compartir les tasques. Jo soc molt jove (una veu: Ara't casarás. Rialles a granel), i en la meua curta carrera política he estat sempre fidel al maurisme. Si senyors, ja ho sabeu tots i si n'hi ha algú que encare no ho sàpiga, ara torno a dir-ho: soc maurista, d'En Maura! (Grans rialles. El coro aplaudeix). En Laporta puja'l to i segueix parlant del maurisme i de la autonomia municipal de la qual n'és gran admirador. Acaba aludint a lo dit per En Coll, diguent que allí se estava representant una comedia, i que d'actors — diu — tots ne som. (menos mal que t'ho coneixes). El *coro* dona crits de Maura sí!

Presideix En Noguera.

Tornen a parlar En Font, En Coll, i per fi s'aixeca la sessió a la 1'15 de la tarda.

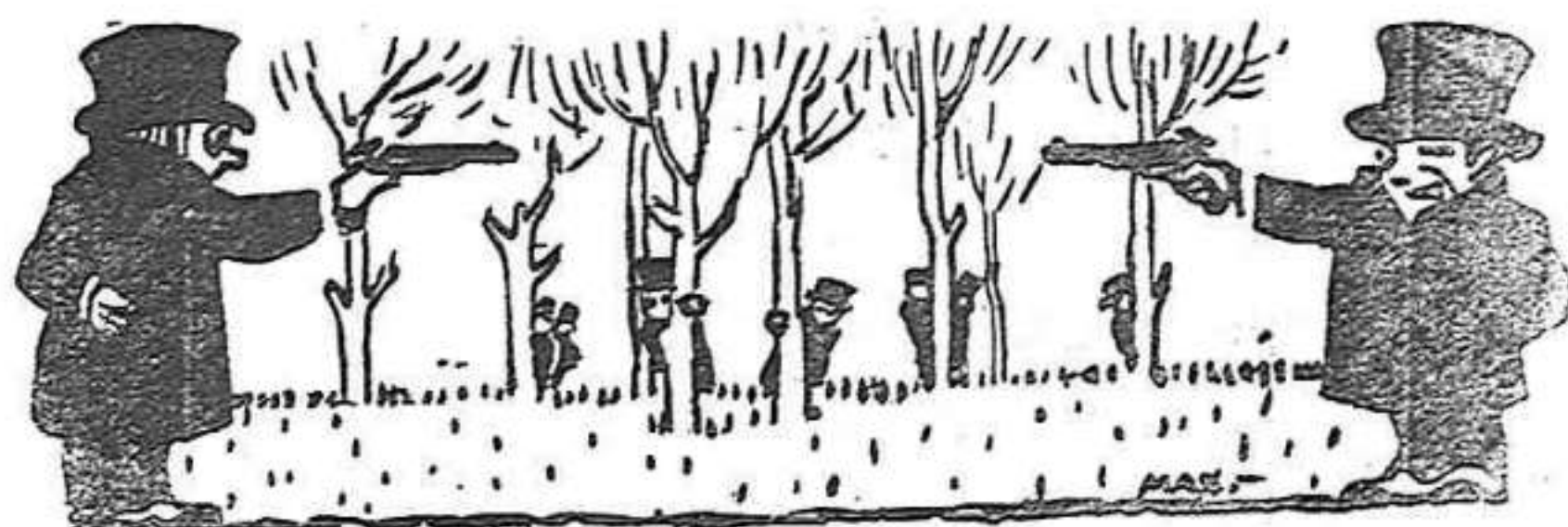
Els de la moxiganga prenen posicions a la Plaça del Vi capitanejats per En Joan Gomis Llabies, catedràtic de nostra Normal. De sargento en fa un *pegot* molt conegut.

Allí feren lo que ja se suposa: xiular i picar i bramar.

Y no passó res més.

La diada de Cap d'any, és una fita en l'història grotesca del nostre divertit Ajuntament.

TIL'LA

Vostra mirada

A LA TETA

Vull cantar-vos, dolça aimada,
lo que pot una mirada
de vostres ulls bondadosos.
Vull que'ls sapiguéu hermosos
com l'estel de l'Infinit
destacant-se en negra nit.

Dolls de llum, ne surten d'ells;
(de llum, que us els fa més bells,
n'esteu per dintre amarada).
La llum de vostra mirada
deixondei la eva v a
que, temps ha, n'era dormida
de tan haver-vos aimat.

espí... mirat
(la mirada, amb foc, llençada)
podeu ben dir, estimada,
que mon cor heu despertat.

EAD

La carta d'aquest any als Reis

Reis: vosaltres que porteu
joguines a la mainada
i a mi no'm porteu mai res
us demano aquesta anyada
em deixeu una donzella
clara i beila com la llum
i que tingui an els llavis
carmí bell i dolç perfum;
que el seu rostre sigui bru
com el blat de juliol
i que tingui la veu fina
com un raig daurat de sol.
Dos clotets a llurs galtones
que és senyal de riallera.
L'ànima la vull tan pura
com el cel de primavera.
I que els ulls... ah sí! els ulls sí,
oh bons Reis! deu-me'ls bonics:
feu que siguin com les perles
que duen els homes rics...
No! vull més, vull més encara:
deu-li uns ulls com dos estrelles
que l'Amor hi salti a feixos
quan desclogui llurs parpelles.
Deu-me, oh Reis! una nineta
una nina, un pom de flors;
per poguer dir-li belleses
i cantar-li unes amors!
La nineta que'm porteu
Deu-li un cor per estimar-me,
que m'anyori quan no'm vegi,
i per nom poseu-li «Carme».

RIJOCAMAEI

Els Reis han deixat

- A Na Mercè Puig — Un anell de prometatge
- » » Carmelita Ferrer — Un traslado.
- » » Carmen Gaspar — Una samarreta de punt.
- » » Joaquina Bruguera — Un devot de la Verge del Vià.
- » » M.ª Teresa Forns — Una ida-vuelta Girona-Hostalric.
- » » Maria Fornés — Id. id. Girona-Sabadell.
- » » Maria Costal — Id. id. Girona-Romon (per França).

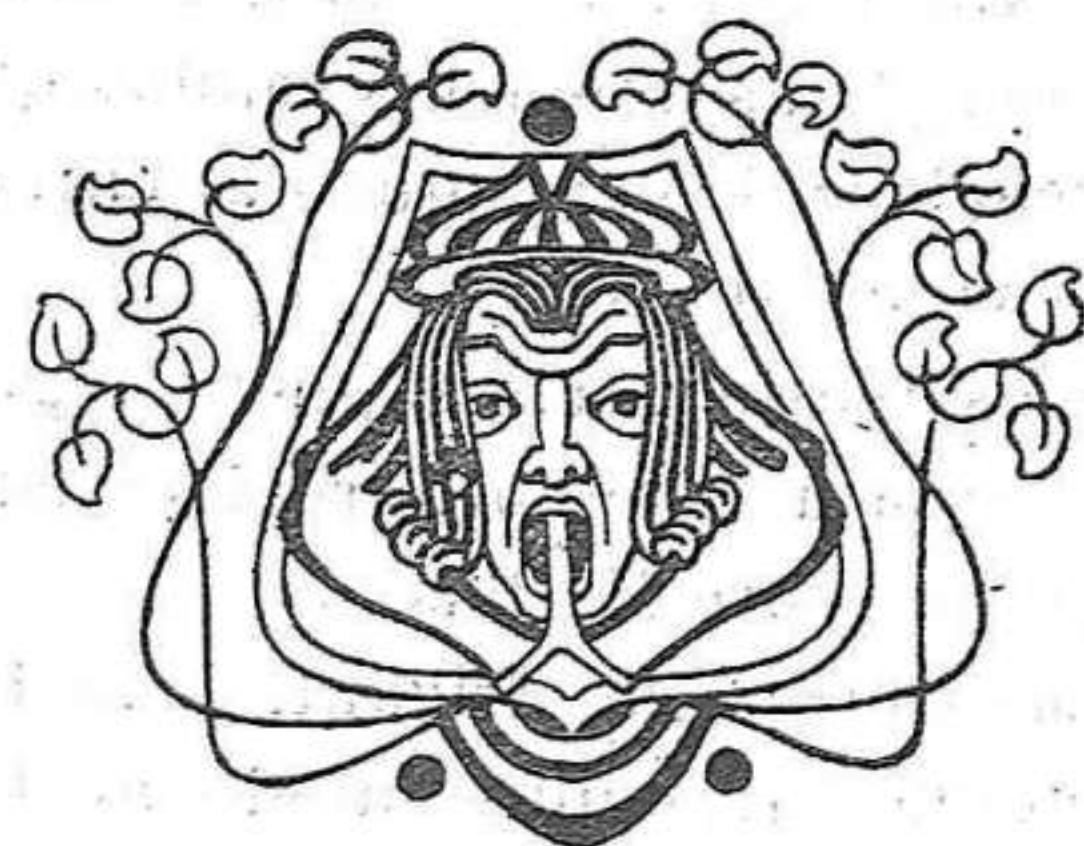
- A Na Maria Lameyer — Una espasa fina.
- » » M.ª Lluisa Carreras — Un pot de picardia.
- » » Maria Figueres — Una gàvia.
- » » Clara Monsalvatje — » »
- » » Aurèlia Audouard — Una tarja de bones festes d'uns alemanys.
- » » Lolita Encesa — Una capsa de compassos
- » » Narcisa Desoy — Aigua ferroginosa.
- » » Angeleta Reig — Un vagó de quincalla.
- » » Teresa Oviedo — Un fil-ferro.
- » » Catalina Verdagner — Un trajo militar per a fer comèdia.
- » » Amanda Terradas — Res.
- » » Pepita Pastells — Un carro per anar a Viloví.
- » les germanes Faig — Una declaració de... Olot

* * *

- A En Narcís Perez — Una modisteta.
- » » Joan Badia — Més mandra.
- » » Joan Capdevila — Un arreglo a la carretera de Sarrià.
- » » Joan Monsalvatje — Casori.
- » » Joaquim Coll — Una marquesa.
- » » Tiago Coll — Un àngel ros
- » » Miquel Casamor — Un i tarrossa
- » » Josep Cruañas — Canastilles
- » » Josep Busquets — Una declaració de..... guerra.
- » » Ramon Riera — Un ram de nòvies
- » » Ramon Xifra — La presidència d'una Joventut.
- » » Ramon Lòpez — Un pa moreno
- » » Fèlix de l'estació — Betzina per a la moto
- Al noi Bartrina — Un servei d'escupideres ambulants.
- Al noi Viñas — Un aparteu les criatures!

* * *

- A En Sagrera Vizcaíno — 100 duros.
- » » Federico Bassols — Llengua a la Catalana.
- » » Font i Fargas — Asuntos interesantes de la Editorial.
- » » Joan Gomis — Un remat de bèns.
- » Mossèn Freixas Sabater — Una canongia.
- » Mossèn Anton Collell — Una tonelada de barajàs.
- » la Editorial — Una lletra de 20.000 pesetes per acceptar.
- » El Bram de Porqueres — 6 rals per a dur-lo al canyet.
- » els redactors de CLAR I NET — Seguros de vida (?).

EL BON PAGÈS QVI ES DESCARRILA

El bon pagès de la masia
se'n devallava a la ciutat,
se'n devallava a trenc de dia
per a entornar-se'n cap al tard.

Duia el cor franc i una dobleta
i uns ulls tot clars de mirà al cel,
pensament nou, la roba neta,
un xic d'enginy i un xic d'anhel.

O, el bon pagès! I com s'afanya,
tot caminant cuita corrents!
Voldria plana la montanya
i l'empenyessin tots els vents.

En acabat la caminada
el bon pagès munta al carril,
el cor li fa una sotragada
i obre l'esguard a més obrí'l.

Vol parà el temps, temps que decanta
que ja té pò i vol el temps llarg
i la ciutat de prop l'espanta
i el goig primer l'hi torna amarg.

Ja és a ciutat. I aquella amplària
i aquell brugit tot l'engoleix;
li fa els ulls foscs aquella alçària
i tot ho veu gros en escrieix.

Va comparant, gairebé d'esma,
aquells carrers amb els que ell sab...

Sembla ofegar-se en la maresma...
Prò els seus carrers! No n'hi plau cap.

Ja la ciutat volta que volta.
Ja s'hi ha mig fet... Ja és frissament
lo que fa poc era una absolta.
Ja és alegria el frissament.

No du el cor franc. No du dobleta.
No és tal com era al poble minç.
Va recomptant la feina feta...
Sols la ciutat se'n porta a dins.

El bon pagès de la masia,
ja de retorn, cavalca al tren.
A la ciutat, sí hi romandria!
Perxò el pagès té llanguiment.

I en sa visió que és imprecisa
sembla que diu: Ciutats?... que són?
I, en aixecant la vista grisa,
veu aprop seu dona de món.

Vol la ciutat i en té guspira
que li ha abrandat de nou el foc.
Dona de món! com se la mira!
i es va apropant a poc a poc!

I reia fort la prostituta
i reia baix el bon pagès:
el riure d'ella era d'astuta
i el riure d'ell era incomprès.

I hi ha entaulat una conversa,
i s'hi ha apropiat encara més,
i ha com sentit joia diversa
cada moment, i després... res...

Para's el tren. Una encaixada.
I el bon pagès ha devallat
i li ha fugit altra vegada
l'última flama de ciutat.

I s'ha engrescat en la victòria
d'aquell amor que li és brillant,
i cantusseja de memòria
una cançó, tot caminant.

I el bon pagès, sense malícia,
tot ho contava en sent al màs:
la poca estona de delícia,
l'acastament en que ha romàs.

Tot ho ha contat, com cosa bona,
a sa muller i als pares vells,
i l'han renyat pares i dona
i ell ha escoltat els llurs consells.

Ell no es sincera ni enraona...
I en l'amor d'ell no hi ha pecat,
que a l'acostar-se a aquella dona
ell hi estimava a la ciutat.

FLVMILET

Desembre 19,7.

Entre els fanalets que's presentaren al *Concurs* conegut per tothom, ens cridà l'atenció un de molt senzill i elegantíssim.

Figurava un ramell de lliris vermells i blancs i entre els nusos d'un artístic llacet, hi lluïa el segell de la Joventut Catòlica Regionalista

Més tard hem sabut que les autores de dit fanalet són aquelles donzelles del Vi à de Banes i En Frederic també blanenc, qui ha vingut a passar el Nadal a Girona.

A tots, l'enhorabona!

La casualitat feu que l'Estrella, aquella gentilíssima

normalista, junt amb amigues d'ella, per un no sé què, passés quelcom amb un de la casa.

Aquest, per seguir la broma, es va treure un paper de la butxaca i demanà un llapis a un amic que l'acompanyava.

L'Estrella i companyia es cregueren qui sab què, i total no ha passat res.

Solament hem fet una guspira.

Oh! tu, bella nina que en nits clares contemples com s'emmiralia, en les *crestallines* aigües de l'Onyar, la empolvada filla de Latona i escoltes amb delícia la remor de les aigües murmurioses.

M'és grat, hermosa Rosita modisteta, vuere't a la riba dreta de les aigües ja immortals, doncs aixís hi veig una altra lluna, però més bella, més hermosa i tan blanca...

Hem notat la gran afició que té En «Fernandito» en passejar-se per la carretera de Santa Eugènia sota dels balcons de la casa Barangé Cuidado que fa fred i si agafes una pulmonia, ja estàs llest.

L'Ignasi, s'afloqueix.

L'Amor li és traidor.

La Joanita del carrer del Nord... és per ell un àngel i no li correspon.

Ben segur que l'Ignasi havia provat medicaments per a perdre llur corpolència i fins ara no ha trobat la medicina...

Quin suplici: amar i no esser correspost!

La millor medicina per a aprimar-se.

El mor lo hace todo.

□

L'altre dia per casualitat, passàrem pel carrer d'Anselm Clavé. Si mal no recordem, era la tarda, i en una de les cases que per entrar-hi s'han de baixar escalons, hi vegérem una nina bella i encisadora que portava una bata de color de rosa, assentada a l'últim esgraó i que mentre treballava cantava el «Mi Luis», quan de sobte es presentà un jove alt i prim, amb bata blanca, que *al parecer*, era barber, i que al passar pel costat de la Pilar... (ai! perdoni, ens ha escapat), aquell li estirà la «rena» i sens dir res més, es ficà dues portes més amunt. L'operació, la veritat, és original i per lo mateix que és original ens estranyà, procuràrem esbrinar si hi havia «gat amagat», i sapiguérem que era una costum diària i que's tractava de cosins...

Siguent aixís, menys mall!

□

Aquella simpàtica i gentil Maria del carrer del Nord ja la tornem a tenir aquí.

La vegérem que parlava amb una cosina seva i una amiga.

Quan passavem oïrem lo següent:

— Escolta—deia la Maria—vosaltres que sempre sou aquí, digue'm ont se fiquen els d'aquella colla, puix tot el matí que rodo per trobar-los: no n'he vist ni un.

— Noia—respongué llur amiga—no m'interesso per res d'això i no te'n sabria donar raó.

Preguem a la Maria que'ns faci una visita, ja veurà com nosaltres li direm tot *p a pa!*

□

L'hermosa Caritat, ajudada per unes belles dametes, portaren la felicitat a un gran nombre de nins i nines, privats de fruir, com els demés, de les ilusions nades en una nit de Reis. Pobres nins: uns somnis dolços... una desilusió... l'enveja al veure al seus iguals...

Elles de casa en casa pidolaren una almoina per uns germans desvalguts.

Déu beneirà la bona obra i els homes de bon cor l'agrairan.

□

Oh! Lola del carrer de Ciutadans que alegres nostres Voltes amb la vida que hi portes i la llum que escampes... CLAR I NET te vol donar un consell:

Quan facis un *repiscolaris* al cine mentres són projectades películes interessants d'amor i galania, per més que la gola et tempti, no mengis, doncs aixís evitaràs algun *cataclisme*.

□

Es alt i prim. Elegant; moreno; cabells enrera i planxats amb una empestifamenta de cosmètic; els pantalons segats amb pinces i americana tabellada.

Té un talent gran que les noies li empetteixen.

Viu cap al quarter d'infanteria i estudia en una acadèmia del carrer el Nord.

□

Fa uns quants dies actuà a Girona una companyia composta exclusivament d'actrius.

No recordem l'obra, enc que sabem que hi sortien tres tinents, vull dir, tres que ho volien semblar-ho, doncs els hi faltava l'espasa.

□

Aquella Emília de cabells daurats, que ha respirat tan temps els aires de mar, i d'ulls d'esmeragda, està tristoia perquè el seu enamorat ha marxat de Girona.

No plori, Emília. Aquí, a can CLAR I NET, hi ha un jove que sols pensa en vostè.

I deixis de romanços, la dita ho diu:

More't Anton

el que queda ja es compon.

□

Dilluns passat, en el tren de les 11'30 del matí, marxaren un estol de nines cap al Col·legi ont s'eduquen.

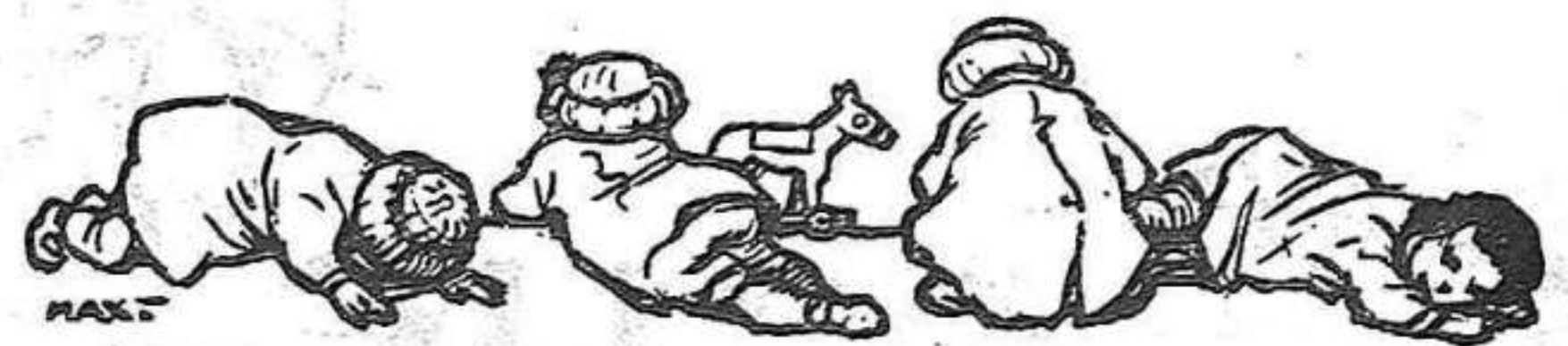
Tota la Redacció d'aquesta immortal revista hi anà per a veure a les formoses col·legiales i despedir-les a la callada i per aquest fi, prenguérem possessió d'un lloc *estratègic*. Des d'allí, vegérem a les dolces colomes que tristament se despedien de llurs famílies... El tren xiulà, arrencà, i se les emportà.

La cosa era emocionant. Quasi tots varem plorà.

□

Es una gentil nina de Sarrià, una bella damisella, que cada diumenge baixa a la nostra ciutat a fer glatir el cor dels joves gironins, que queden prendats de l'exquisida gràcia i formosor d'aquesta nimfa de cabells sedosos i mirada traïdora

Vina, nina, vina cada diumenge a nostra ciutat, que les pedres que trepitges dels carrers de Girona amb tos peus diminuts, t'enyorarien i si elles t'enyoressin, nosaltres, bella nina, quedariem desolats... ens mancaria quelcom... ens semblaria que el sol i la llum ens faltarien!... Al menys, la llum i el resplandor dels teus ulls, que evoquen records d'amor...

Tatarit-Tataret

Segurament els nostres subscriptors creuran que ens hem desdit de fer les reformes en el nostre periòdic que en el número anterior parlàvem. Res de això: si avui no podem complir amb les promeses, ho farem en el número vinent.

Recordin que... CLAR I NET proposa i els fotograadors fan la guitza!

□

Ja podem posar sobre la capçalera: *Any II*. Les dents, ja ens han sortit.

Si fins avui CLAR I NET sols ha pogut cridar, ara ja podrà mossegar!

□

Per fi el ròtul del Centre mauro-jaumí, serà canviat. Ja era hora, puix aquella llauna era més funerària que la bandera maurina.

TAQVIGRAFIA :: CATALANA I CASTELLANA
Se'n donen lliçons :: Progrès 7, tercer.

□
Diuen que'l nou òdul serà pagat amb els 6 rals que'ls del *coro del llanto* cobraren per la claca en la sessió de l'Ajuntament del dia de Cap d'Any.

□
A Calella ha succeït lo de Girona.
La gent d'ordre i defensors de la Religió han votat a l'ÚNIC regidor lerrouxista que hi havia per alcalde, venent aquest per 6 vots contra 5 dels regionalistes.

□
Els jaumins, per tot són igual.
L'alcalde de Caiella és conserge del Centre lerrouxista.

□
Durant aquests últims dies, els mauro-jaumins han volgut moure fressa i diuen que n'han apallissat tants.

□
Res d'això és veritat.
Tot són lladrucs.

□ L'última Casals-Cazorlozada

□
Ja us dic jo que... per coses a Girona.
Tot lo gros ve a Girona, inclús la companyia Casals-Cazorla, que per a engrandir-la han admés una actriu com *Doña Dolores* o *Doña Socorro* (que és igual).

□
En el número 9 ens ocuparem d'aquesta senyora i precisament ja li proposarem organitzés una companyia.

□
L'èxit obtingut per *Doña Socorro*, aquella *pasionaria* qui mata els amants a cops de puny, arriba des de la companyia Casals-Cazorla, passa per unes Colonies que han quedat més glorificades, entra per una Editorial i acaba en un Centre Moral, ont la gran *Socorro* actuarà.

□
Ja van tres. Demanen peres a l'om i per desgràcia aquest no'ls pot servir

□
L'últim pic, diu que en lloc de peres reberen castanyes.

□
Amb un altre faran quatre.

□
Persona enterada de la cosa, ens prega fem públic que la funció o *ri-fada* celebrada l'últim dimarts en el Teatre Principal, era dedicada a D. Joaquim Font i Fargas, catedràtic d'Història.

□
Nosaltres, disposats a donar sempre a cada ú lo que's mereix, no podem menys de fer constar lo que se'ns diu i que per una equivocació de la casa aont imprimeixen els cartells de les funcions teatrals, no va aparèixer en lletres de motllo com era lo assignat i com li pertocava; doncs tothom sab la part principalíssima que D. Joaquim té en l'entrada a'escena de tan important i divertida actriu, com és *Doña Dolores*.

□
I encara hi ha qui posa en dubte

la gran utilitat de les Colònies Escolars, sobre tot quan són dirigides per homes tan *experts* com el Sr Font!

□
Se'ns ha assegurat que En Font i Fargas no va ser elegit primer tinent d'alcalde perquè li va posar el *veto* un seu company de coalició: l'Oviedo.

□
El motiu sembla que és perquè En Font encara és més llarg que l'altre.

□
Tots els periòdics d'aquesta ciutat han censurat amb més o menys energia, la burla de que fou objecte el públic gironí l'últim dimarts en el Teatre Principal. Tots, a excepció d'un. *El Norte*, que dirigeix En Font i Fargas.

□
Que ho deu fer que En Font tingui tant interès en no fer quedar malament a *Doña Socorro*?

CORRESPONDÈNCIA

□
Carmencita P. — Per entendre el nostre problema, no s'ha de menester gaires matemàtiques. Lo que's necessita, és tenir moltes ganes d'orga.

□
Si vostè ens ha escrit 7 cartes, nosaltres 15.
Si és que vostè ha escrit lo que digueren del Director, degué equivocar l'adreça. Creiem que no creu res de lo que ha escrit en la *carta no rebuda*.

□
Queda dispensada de la tardansa a escriure. Quan vostè era a Barcelona, nosaltres erem a Sant Feliu de Guixols. També sentim no haver-li fet una visita.

□
Nosaltres no gastem barrets d'ala ample.
Li agraim els consells. De curiosos en som sumament i d'ambles ja veu que també.

□
El Director està bo.
Li donem mercès per haver dedicat altes hores de la nit per nosaltres.

□
— Aquest pic hem rebut... moltes *guspines* (algú ja es creia que diria *clatellades*. No, home, no!)

□
Avui aprofitem les d'*En Jo, tu, el; En Burinot* i *En Gordo*. Ja té raó la dita: *Dios los cria y ellos se juntan*, perquè, nois, si l'un ho fa malament, l'altre pitjor! Redeu, quin escriure!

□
Impremta Dalmáu, Carles, Pla i Cía. - Girona.

□
Redacció i Admor. : C. de Santa Eugenia, 18.

A los enfermos
de las vías respiratorias
usen **PECTORAL DES VOSGES**
a base de Pino, Eucaliptus y miel
PRECIO: 0'60 PESETAS
Marca registrada número 27.514

De venta Farmacias y Droguerías provincia de Gerona
Concédense depósitos a las Farmacias y Droguerías que lo soliciten
Dirigirse a Dr. ROCA. Farmacia CRUZ-ROJA. Gerona

LA CREU-ROJA

Farmacia: Ortopèdia: Perfumeria

F. de A. Roca

NO TING CAP SUCURSAL

Gabinet Ortopèdic
Especialitat en Braguers
i Faixes ventrals
Sevei permanent

Plaça de l'Oli Girona

F. Solà
Optic i Joier

Rambla de la Llibertat, 26

SASTRERIA

Afred FerrerTrajos per a Senyora i Senyor
a preus limitadíssims

Se fan etxures portant la roba

Diploma d'honor
en el Concurs de París de 1914

Plaça de la Constitució, 4
i Bell-lloc, 2, 1.º
GIRONA

Retraten amb economia
a la Rambla de Llibertat,
al saló de fotografia
ont treballen de nit i dia
qu'es NOU STIL anomenat.

Dalmáu Carles,
Pla i Cia

Editors

Girona

**CLAR
I NET**

QUINZENARI FESTIU

Caricatures: Art: Literatura: Humor

Es ven a càrrec Franquet, a càrrec
Dalmáu i an el kiosc
d'En Ciriacu.

VINS I OLÍS

LLUIS SERRA

ESPECIALITAT EN VINS
:: RANCI I MOSCATELL ::

Es reparteix a domicili

Platería, 4

GIRONA

Casa Maresma

Guants i Novitats

Girona

AMERICAN BAR

RESSOPONS :: DOLÇOS

REFRESCS

VINS DE MARCA

Obert tota la nit

Rambla, 11

Sastreria SMART
de J. Fernández

Ciutadans, 11

Gran novitat

WERTHEIM

Les màquines per a cosir
i brodar de més renom

REPRESENTANT:

RAMÓN BOIX

Ballesterías, 17

Confitería NEGRE

Refrescs :: Cafés
Licors :: Pastes

RAMBLA